

هنرمندان عرصه تصویرسازی مد

سارا استوار

دانشجوی کارشناسی طراحی پارچه و لباس، دانشگاه آزاد اسلامی

ساختارگرا دارد، در فضای نرم افزار فتوشاپ کار می کند و متریالی همچون عکس طراحی های دستی، کلاژ و تکه پارچه های بریده شده را به کار می برد.

آنتونیو بیشتر از عکاسی به عنوان پایه کارش استفاده می کند و با استفاده از دستورهایی که در نرم افزار فتوشاپ برای مات کردن تصاویر به کار می برد سایه های عکس را با هم ترکیب کرده و وضوح و درخشندگی عکس گونه را از آن ها می گیرد به گونه ای که شباهت بیشتری به نقاشی پیدا کنند (تصویر شماره ۳). وی با اسکن پارچه ها و بافت ها، عکاسی از آن ها و تغییراتی که پس از آن در فتوشاپ بر آن ها اعمال می کند؛ حالت عکس مانندشان را به نقاشی نزدیک کرده سپس بافت ها و عکس های خود را که تغییر شکل یافته اند با فیگورهای عکاسی شده ترکیب نموده و بافت ها را در اثر و فیگور اعمال می کند. او فضای سفید را در آثارش چندان از بین نمی برد و خطوط دورگیری را که محکم و قوی ایجاد شده اند در بسیاری از موارد حذف می کند.

تصویر شماره ۳

تصویر شماره ۲

جهت ایجاد عرصه های نو به طراحان لباس با استفاده از رنگ روغن و ترابانتین روی کاغذ مصور شد.

تصویر شماره ۱

تصویر شماره ۲

ربه کا آنتونیو (Rebeca Antonio)

آنتونیو در سال ۱۹۷۱ در نیوهامپ شایر انگلیس به دنیا آمد و در رشته طراحی مد و هنر در مؤسسه هنر و طراحی کنت تحصیل نمود. وی از سال ۱۹۴۴ ساکن شهر نیویورک شد و در آنجا برای تأمی هیلفیگر و بنانا ریپابلیک کار کرد. از جمله مشتری های دائمی او عبارتند از: Virgin, Recordings, RCA, H&M, Converse, Records و آثار هنری اش

در مجلاتی نظیر:

Flaunt, Elle Decor, Black Book, Nylon, Nova, Loaded Fashion به چاپ رسیده است. ربه کا در مورد کارهایش می گوید: من ژست های اغراق آمیز را دوست دارم. وقتی یک خط به گونه ای کشیده شود که انگار وجود ندارد یا اگر وجود دارد دارای یک نوع حرکت سیالانه است یک جور حس طبیعی به بیننده دست می دهد. او طرفدار جنبش (هنر نو) است و تمایل زیادی به سبک هنرمندان

تاریخ تصویرسازی مد که اختصاصاً از قرن هفدهم میلادی شروع می شود به همراه تغییرات و دگرگونی های هنری باعث تغییر و رشد این عرصه در طول دهه های متمادی بوده است. مجلات مد و نمایشگاه ها نیز با پذیرش تصویرسازی های مد تأثیر به سزائی در تکامل این هنر داشته اند. این شاخه هنری که در دو وجه هنری-کارپردی قرار گرفت، خود را از دنیای محض هنر و صنعت رهائی بخشید و در پیوند میان این دو در قرن بیستم شکل گرفت. پردازش تصویرسازی مد بیشتر در دهه های اخیر انجام شد؛ به گونه ای که با هجوم عکاسی و مدل های زنده از اهمیت آن در قرن بیست و یکم کاسته نشد. زیرا هنر ملموس و فانتزی محسوب می شد که دنیایی لذت بخش تر از دنیای واقعیت به بیننده اهدا می کرد.

شکل گیری تصویرسازی در ابتدا بیشتر جنبه اطلاع رسانی داشت که به تدریج توانست جای خود را بین سبک های هنری و هنرهای آرتدکو باز کند و نه تنها برای تبلیغات و تجارت مؤثر باشد بلکه در زینت بخشی طراحی داخلی نیز به کار رود. بر این اساس پژوهش حاضر به معرفی هنرمندان برتر این عرصه و آثارشان می پردازد.

روبن آلتریو (Ruben Alterio)

آلتریو در سال ۱۹۴۹ در یک خانواده اهل هنر در آرژانتین متولد شد. او در مدرسه هنرهای زیبا در بوئنوس آیرس تحصیل کرد و بعد عازم فرانسه شد. روبن آلتریو به روشی سریع و امپرسیونیستی کار می کند و شهرتش به عنوان یک حس گرا در سایه ها، حالت نور، رنگ های رنسانسی و قدرت تکنیکی در بهره گیری از قلم مو نهفته است. تصویر شماره ۱ تبلیغات بوستری برای مترو پاریس با عنوان «ورود به فضای شیک» می باشد که در سال ۱۹۸۶ توسط آلتریو با پاستل بروی بوم به تصویر کشیده شد. تصویر شماره ۲ در سال ۱۹۰۰ برای مجله مادام فیگارو و

کارلوس آپونته (Carlos Aponte)
تکنیک: کلاژ و تکنیک دیجیتال

حس و حال دنیای مد را به طرز هنرمندانه
و قدرتمندانه به نمایش می‌گذارد.

تصویر شماره ۵

تصویر شماره ۴

فرانسوا برتود (Francois Berthoud)

تصویر شماره ۶

جیسون بروکس (Jason Brooks)

جیسون بروکس سال ۱۹۶۹ در شهر لندن متولد شد. او در رشته طراحی گرافیکی در دانشگاه سینت مارتیز به تحصیل پرداخت، دوره کارشناسی ارشد را در تصویرسازی کالج سلطنتی هنر گذراند و در سال ۱۹۹۰ جایزه بزرگ مد را برای نمایش مد به خود اختصاص داد. هم اکنون او یک گرافیست مستقل و مدیر مجله وگ (انگلستان، فرانسه و آلمان) است و با مجلات فیس.ال.ارنا. گاردین و ایندپین دنت و مراکز همچون کترین همنت، بادی شاپ و ویرجین آتلنتیک همکاری دارد.

در تصویرسازی‌های بروکس شخصیت‌ها با ظاهر فریبنده و خوش زرق و برق در

برتود متولد سال ۱۹۶۱ در کشور سوئیس، تحصیلات خود را در رشته طراحی گرافیک اتمام رساند و سپس در میلان کار خود را به صورت تصویرسازی‌های کارتونی در یک مجله چاپ کرد. آثار وی با ترکیبی از مدل‌های عامه‌پسند و کلاسیک معنای تازه‌ای از زیبایی و حالات را با کمی شوخ طبعی به مخاطب می‌نمایاند (تصاویر شماره ۶ و ۵). او معتقد است که تصویرسازی بیشتر از آنکه یک رقابت با عکاسی باشد یک زبان از سخی دیگر است و حکایت از ماجرای دیگر دارد.

آپونته متولد نیویورک و بزرگ شده پورتوریکو است. او از ابتدا به سبک کاری آنتونیو لوپز علاقه‌مند بود. لوپز بعدها مربی آپونته شد و او را تشویق کرد تا به نیویورک بازگردد و در حرفه تصویرسازی مشغول به کار شود. آپونته در مؤسسه فنی مد و مدرسه هنرهای بصری تحصیل نمود و بعدها موفق به دریافت جایزه پویانمایی نیویورک شد. از جمله مشتری‌های دائمی او: Banco Popular de، Coca Cola، Puerto Rico هستند. آثار مطبوعش در مجلاتی چون: Elle، Vibe، Talter، The New Yorker چاپ شده‌اند. آپونته می‌گوید: سبک کارهای من برای رسیدن به آرامش درونی نیست. تکنیک‌های متنوع از جمله تکنیک‌های دیجیتال به کار می‌برد تا به دامنه وسیع‌تری از امکانات هنری دسترسی داشته باشد. طراحی‌ها و نرم‌تندیس‌های نواریوش شده او قسمت کوچک و در عین حال مهمی از همین دامنه وسیع را تشکیل می‌دهند. وی از کلاژ هم استفاده می‌کند و اصلاً قصد ندارد که رنگ پوست و مو یا طرح، جنسیت و بافت لباس را نشان دهد. آپونته با طراحی محکمی از فیگور شروع به کار می‌کند و سپس روی این طراحی به ساخت کلاژ می‌پردازد. او کاغذها را به شکل نامنظم تکه تکه کرده و روی کاغذ می‌چسباند. همچنین هنگام چسباندن کاغذ بعضی سطوح را خالی می‌گذارد تا ایجاد نوعی حجم و پویایی کند و با استفاده از سطوح کوچک و بزرگی نوعی ارزش خطی و تأکید را نشان دهد (تصویر شماره ۴). آپونته با چروک کردن کاغذ در هنگام چسباندن نوعی حرکت و بافت را هم ایجاد می‌کند. روش بسیار ساده‌اش به طور حیرت‌انگیزی تأثیرگذار است.

کارلوس آپونته در روش منحصر به فرد کلاژ به نوعی متفاوت و خاص بر پایه بریدن کاغذ به صورت نامنظم تکیه دارد و به طبیعی جلوه دادن رنگ و بافت اهمیت نمی‌دهد؛ بلکه با طراحی بسیار قوی از اندام انسان،

تصویر شماره ۱۳

مایکل کوپر (Michel Cooper)

او سال ۱۹۶۳ در تورنتو کانادا به دنیا آمد، در رشته هنر در انستیتو پلیتکنیک رایسن تحصیل کرد و تقریباً در سن هجده سالگی به عنوان طراح مد و لباس برای فروشگاه‌های کرید، هریچ و هلت رنفرو در تورنتو مشغول به کار شد. در سال ۱۹۸۲ به نیویورک رفت و در انستیتو مد و تکنولوژی ثبت نام کرد. پس از طراحی گرافیک یک کتاب مد برای ماریسا برنسون، اولین پیشنهاد بزرگ را از طرف فروشگاه جیمی بروکلین دریافت کرد. پس از آن در سال ۱۹۸۵ کارش را برای برگدرف گودمن آغاز نمود و طراحی تمامی تبلیغات مد را برای مجله نیویورک تایمز برعهده گرفت. کوپر به شدت از کارهای پیکاسو و منری لذت می‌برد و از آن‌ها تأثیر می‌پذیرد (تصاویر شماره ۱۴ و ۱۵).

تصویر شماره ۱۴

مجلات جیس وگ و مادام فیگارو همکاری تنگاتنگی دارد. مشتریان سازمانی‌اش شامل شنل، نیمین مارکوس، استی لادر، ری بیرز، دیور و اريل می‌باشد. تاکنون نمایشگاه آثارش در فرانسه، آلمان، اتریش و سوئیس برگزار شده است (تصویر شماره ۱۱).

تصویر شماره ۱۱

استفانو کانولی (Stefano Canulli)

او سال ۱۹۵۹ در رم متولد شد و به تحصیل در رشته تاریخ هنر در آکادمی مد و لباس پرداخت. کانولی در نوزده سالگی به عنوان دستیار طراح لباس در چندین فیلم ایتالیایی و برنامه‌های اصلی تولیدی تلویزیون ایتالیا مشغول به کار شد و به عنوان گرافیست و طراح با افرادی همچون پیروتوسی و مائوروپاگانور در پروژه‌های تئاتر و اپرا همکاری کرد. در حال حاضر، وی گرافیست رسمی خانه مد روبرتو کاپوچی است، طراحی تبلیغات ولنتینو برونو پیتالی را به‌عهده دارد و همواره با مجله ونیتی همکاری می‌کند (تصاویر شماره ۱۲-۱۳).

تصویر شماره ۱۲

فضاهایی بوتیک مانند حضور دارند. آثار او نوعی احساس غیرواقعی در کائنات را ایجاد می‌کنند که در آن همه زیبا به نظر می‌آیند و زن‌ها قدرتمند و با اعتماد به نفس هستند. او ابتدا طرحش را با قلم دستی می‌کشد و سپس وارد کامپیوتر می‌کند. ابزار کار بروکس نرم‌افزار فتوشاپ است. تصویرهای ذیل با کمک همین نرم‌افزار و در محیط (مکینتاش جی ۴) خلق شده‌اند. در نهایت برخی از کارهایش را با جوهر به اتمام می‌رساند (تصاویر شماره ۷-۱۰).

تصویر شماره ۷

تصویر شماره ۸

تصویر شماره ۹

تصویر شماره ۱۰

مایکل کانتی (Michel Canetti)

او سال ۱۹۵۵ در پاریس به دنیا آمد و از دانشگاه سوربن در رشته هنر و مرمت عکس فارغ التحصیل شد. کانتی در هر دو شاخه تبلیغات و تحریریه فعال است و با

تصویر شماره ۱۹

تصویر شماره ۱۷

تصویر شماره ۱۵

امی دیوید (Amy David)

وی که متولد سال ۱۹۶۸ در نیویورک است در سال ۱۹۹۰ مدرک خود را در رشته تصویرسازی از مدرسه طراحی (رد ای لند) اخذ کرد. اجرای تصویرسازی‌های امی شامل سه مرحله است. او در ابتدا یک طرح اولیه را با قلم (خودکار یا رایپد) ترسیم کرده و از لاک غلطگیر برای ایجاد بافت استفاده می‌کند. سپس از نتیجه مرحله نخست یک کپی روی کاغذ سفید برداشته و در مرحله پایانی طرح را با کمک مداد رنگی و ماژیک رنگ آمیزی می‌کند. او چهره‌هایی را ترسیم می‌کند که در واقع به چالش کشیدن اسوه‌های زیبایی و کلیشه‌های قدیمی است (تصاویر شماره ۱۶-۱۷).

تصویر شماره ۲۰

نادیا فتو (Nadja Fetto)

وی که سال ۱۹۵۵ در الکساندریا متولد شد هنرمند خودآموخته‌ای است که بین سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰ به فعالیت‌های هنری فردی خود پرداخت و بعداً به‌عنوان یک طراح و گرافیست مستقل با مجلات پلس، لامدان، پینتر و ونیتی همکاری کرد

(تصاویر شماره ۱۸-۱۹).

منابع:

- 1-Blackman. Cally (2007), 100 years of fashion
- 2-Illustration, china: Laurence king publishing
- 3-www.hongkiat.com
- 4-www.designer-daily.com
- 5-www.cafetrend.blogfa.com

تصویر شماره ۱۸

تصویر شماره ۱۶